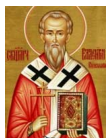

Свети апостоли Сила, Силуан, Крискент, Епенет и Андроник

Сви из Седамдесет апостола. Св. Сила би послат из Јерусалима у Антиохију с Павлом и Варнавом, да тамо реше спор међу вернима односно обрезања, наиме, да нетреба обрезавати незнабошце, кад прелазе у хришћанство (Дела Ап. 15, 22). По том је путовао Сила с Павлом по Азији и Македонији, и био постављен за епископа у Коринту, где је мирно скончао. Силуан је помагао обојици врховних апостола (I Пет. 5, 12; II Кор, 1, 19). Као епископ у Солунумног се потрудио, много настрадао, док није земаљски живот заменио небесним. Крискент би сатрудник ап. Павла (II Тим.4, 10), по том епископ у Галатији, па мисионар у Галији, где мученички сконча за Христа у време Трајаново. Епенет свети, споменут од апостола Павла (Рим. 16, 5), био је епископу Картагени. Андроник (Рим. 16, 7) епископ Паноније, помиње се посебно 17 маја.

Свештеномученик Валентин

Био епископ у Италијанском граду Интерамни. Исцелио од болести брата трибуна римског Фронтана. Кад се разболи син познатог философа Кратона, Херимон, то по саветовању Фронтоном позва Кратон епископа Валентина у Рим. Херимон беше сав згрчен, тако да му глава беше савијена међу колена. Валентин се затвори у собу са болесником, и сву ноћ проведе у молитви. Сутрадан изведе Херимона потпуно здрава и предаде оцу. Тада се крсти Кратон са целим домом својим и са три ученика своја. Херимон остави дом очев и оде са Валентином. У том се крсти и син епарха римског, Авундије. Разјарен због овога епарх ухвати Валентина, и после мучења посече мачем. Посечени беху тада и она три ученика Кратонова: Прокул, Евив и Аполоније. Њихова тела узе Авундијеи чесно сахрани. Сви пострадаше 273 год. и посташе грађани царства небеског.

Свештеномученик Полихроније епископ Вавилонски

Када цар Декије освоји Вавилон, ухвати Полихронија са три презвитера, два ђакона и два покрштена кнеза: Авдоном и Сенисом. Полихроније не хте ништа одговарати пред царем него само ћуташе, док св. Парменије презвитер одговараше за све. Епископа и свештенике одведе цар у Персију, у град Кордову, и секирама посече их. А кнежеве, Евдона и Сениса, одведе собом у Рим, и тамо их најпре баци пред зверове, па после мачем погуби. Сви чесно пострадаше 251 год.

Свети Јован војник

Потајни хришћанин. Послат од цара Јулијана Одступника да убија хришћане, он их не убијаше него помагаше да се сакрију. Јулијан га баци у једну тамницу у Цариграду. Када погибе зли цар, Јован се предаде подвигу живећи у чистоти и светости. Упокојио се мирно у старости. По смрти јављао се неким, који су потребовали помоћ његову. Молитве њему помажу да се пронађу лопови.

Преподобна мати Ангелина српска

Кћерка албанског кнеза Аријанита из елбасанског краја, свастика чувеног кнеза Ђурађа Кастриотића - Скендербега и жена српског деспота Стефана Бранковића, сина Ђурађа Бранковића. Са својим мужем делила је сву горчини његовог живота, како у Србији, тако и у изгнанству у Албанији и Италији. Своје синове Максима и Јована васпитала је у хришћанском духу. Када јој се муж упокојио, замонашила се и посветила молитви и делима милосрђа, те оправљању и зидању цркава и манастира. Народ је назива „Мајка Ангелина“. Њене чудотворне мошти почивају са моштима праведног јој мужа Стефана и посвећених синова Максима и Јована у манастиру Крушедолу. Света мати Ангелина предала је своју душу Господу почетком XVI века.

Тропар (глас 8):

У теби се, мати, сигурно спасе боголикоост, јер си примивши Крст, следила Господа Христа. Делима си учила презирати тело, желећи више за душу ствари бесмртне, зато и са Анђелима, света Ангелино, радује се дух твој.

Незнабожни владар страшни цар Декије,
У јарости викну: о Полихроније,
Што богове римске, старче, не поштујеш?
Заповести царске што нећеш да чујеш?
А светитељ ћути, ништа не говори.
Опет цар га пита, а светац не збори.
- Нем је овај човек! закључи Декије.
- Наш отац нем није, рече Парменије,
Но неће да збори, држи уста чиста,
Држи уста чиста по наредби Христа:
Не бацајте свога бисера пред свиње,
Не дајите псима божанске светиње!
Светац чува бисер, држи га у себи,
Да не прља уста говорећи теби. -
Декије разјарен к'о никад у веку
Нареди Пармену језик да одсеку.
Отсекоше језик. Но шта му то значи -
Говор светца поста дивнији и јачи?
То Господ ратује за ревносне слуге.
Чува их од стида и људске поруге.

РАСУЂИВАЊЕ

Треба разликовати грешника од покајника. Ако си узео на се улогу да изобличиш грешника, чувај се добро, да не изобличиш и покајника. Како је покајан грешник мио Богу, сети се из приче о блудном сину. Нека и теби, дакле, буде мио онај ко је постао мио Богу. Догодило се у она времена, да један монах падне у грех, због чега буде изагнан из манастира. Тај монах оде св. Антонију, исповеди грех, покаје се, и остане код Антонија

неко време. Тада га Антоније посланатраг у манастир, али тамо га не приме, него га поново изагнају. Опет дође покајник к Антонију. Опет га Антонијеврати у манастир са оваквом поруком оцима манастира: лађа једна претрпела крушење и свој товар изгубила; с великом муком лађа та достигла у пристаниште, а ви хоћете да потопите и то што се спасло од потопљења! - Чувши ову мудру поруку оци с радошћу примише покајног брата у манастир.

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам чудесну победу Гедеонову над Мадиянима (Судиј. 7), и то:

1. како Гедеон сабра 32000 војника и пође на Мадияне;
 2. како му Бог нареди да смањи тај број, да се не би Израиљци хвалили, да су они победили а не Бог;
 3. како Гедеон одабра само 300 војника и победи Мадияне, који беху многобројни као скакавци.
-

БЕСЕДА

о доласку Страшног Дана Господњег

*Али ће доћи дан Господњи као лупеж ноћу,
у који ће небеса с хуком проћи, а стихије
ће се од ватре распасти, а земља и дјела
што су на њој изгорјеће (II Пет. 3, 10).*

Страшан је дан Господњи, о како је неисказано страшан! Страшан је како због неумитне правде тако и због своје изненадности. Сам је Господ заповедио: стражите, јер не знате дана ни часа (Мат. 25, 13), а апостол, који је својимумима чуо те речи, само их повторава. Онај ко се боји лупежа стражари сваке ноћи, да га лупеж не би изненадио. Онај ко се боји дана Господњег стражари свакога дана и свакога часа, да га тај дан и час не би изненадно ухватио на греху. И сувише смо ми привикнути на правилно окретање точка временаина правилно однизивање дана и ноћи, тако да не слутимо приближење хуке онога дана, који ће засенити све дане, и зауставити точак времена, и изломити ситне

паоце његове. Као кад сунце наднесе лице своје огњено над милионе воштаних свећица, и затамни светлост њихову, и растопи восак њихов. Страшан, страшан, страшан, је дан Господњи! Кад тај дан наднесе своје огњено лице над свећице садашњих дана, ови ће се погасити и потамнети, небеса ће с хуком проћи, небеса, према којима се рачунају садашњи обични дани, а стихије ће се од ватре распасти; распашће се материјалне стихије: земља, вода, ваздух и огањ. И не ће их бити. Биће све ново. И земаљска наша постојбина и сва дела на њој изгореће. И не ће их бити. Биће све ново. И наша сва дела изгореће: кад Бог не жали Своја дела, зар ће жалити наша? Не ће Бог тражити дела него делатеље. Делатељи ће се сви јавити Њему на Суд, а дела њихова спалиће се. И све ће бити ново. Ко се осуди, осуди; ко се награди, награди - за сву вечност. Страшан је, браћо, ваистину страшан дан Господњи! Страшан због изненадности своје, и страшан због неумитне правде Божје.

О Господе праведни, учини нас трезвеним и будним! Нареди ангелима Твојим светим да нас држе у трезвености и будноћи, те да нас грех не опија и не успава. Теби слава и хвала вавек. Амин.